

ΕΠΑΜ. ΛΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐξέπνευσε καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἐτάφη διὰ τῶν κεκανονισμένων τιμῶν ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων **ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΛΟΥΡΙΩΤΗΣ**, ἀνὴρ διακρίσεις διὰ τὴν εὐρείαν αὐτοῦ παιδείαν, τὴν βαθεῖαν κρίσιν, τὴν χρηστότητα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ ὡς ἀνώτατος δικαστικὸς ὑπάλληλος καὶ ὡς διοικητικὸς ἐπὶ μακρὴν σειρὰν ἐτῶν. Ὁ θανὼν, ἀνήκων εἰς ἐπιφανῆ τῆς εὐ-ἀνδρου Ἡπείρου οἰκογένειαν, ἐγεννήθη ἐν Ἰωαννίνοις τῷ 1817. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐχρημάτισε κατὰ τὰ ἔτη τοῦ ἀγῶνος ἀρχιγραμματεὺς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ γραμματεὺς, ἦτοι ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπὸ τὸν αἰεδὶμον Σπυρίδωνα Τρικούπη. Ὁ Ἐπαμεινώνδας Λουριώτης παῖς ἐτι συναπλήθε μετὰ τοῦ πατρὸς κατὰ τὸ 1825 εἰς Γενεὺν, ἐνθα ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἀρίστα ἐκμαθὼν τὴν γαλλικὴν, ἐπιστρέψας δὲ τὸ 1833 εἰς Ἀθήνας ἐσπούδασεν ἐν τῇ ἐθνικῇ πανεπιστημίῳ τὴν νομικὴν καὶ ἀπὸ τοῦ 1851 εἰσῆλθεν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ ἐξόχως διακρίθη διὰ τὴν πολυμαθεῖαν καὶ τὸ ἀδέκαστον αὐτοῦ ἀνελθὼν μέχρι τῶν ἀνωτάτων θέσεων. Πρωτοδίκης μέχρι τοῦ 1854, ἐφέτης τῷ 1859, προήχθη εἰς ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου τῷ 1872, εἰς εἰσαγγελέα δὲ Ἐφετῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ναυπλίῳ κατὰ τὸ 1872. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἐδικηγόρει καὶ ἐδημοσιογράφει μέχρι τῆς προσαρτήσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ὅτε διωρίσθη βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐν Ἀρτῇ, πολλὰς ὑπηρεσίας παρὰ τὸν χρόνον τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν πραγμάτων. Τῷ 1883 διωρίσθη νομάρχης Κερκύρας, ἀρίστας ἀφείας ἀναμνήσεις, ἐκεῖθεν δὲ μετακληθεὶς διωρίσθη διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων, θέσιν ἣν κατεῖχε μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐπὶ τοῦ πέρυσιν σχηματισθέντος μεταδατικῷ ὑπὸ τὸν κ. Βάλδην ὑπουργεῖον ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. Τοιοῦτος ἐν συντομίᾳ ὑπῆρξεν ὁ δημόσιος τοῦ ἀνδρὸς βίος· ἀλλ' ὁ Ἐπαμεινώνδας Λουριώτης καὶ ὡς δημόσιος λειτουργὸς ἐν ὧραις σχολῇ διέτριβε καὶ περὶ τὴν δημοσιογραφίαν μετ' ἀκριβοῦς λεπτότητος καὶ βαθυτάτης κρίσεως, χειριζόμενος τὸν κάλαμον πρὸς ἐκφυγῆσιν ὅτε μὲν τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων δι' ἀλληλογραφίαν πρὸς τὰ ἐγκριτικώτερα εὐρωπαϊκὰ φύλλα, ὅτε δὲ πρὸς ἀνάπτυξιν πολιτικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Τῷ 1860 ἱδρύσας τὴν *Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος* καὶ μετ' αὐτῆς τὴν *Grèce*, κατόπιν δὲ τὴν *Ἐφημερίδα τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως*. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἡ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλὰς ἀπώλεσεν ἐν ἐτι τῶν τέκνων τῆς τῶν μετ' ἀφροσύσεως καὶ αὐταπαρνήσεως ἐργασθέντων διὰ τὴν πρόσδον αὐτῆς καὶ τὴν παγίωσιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς εὐνόμου τάξεως διὰ ἀμέριστον ὑπῆρξε τὸ ἐπὶ τῇ στερήσει αὐτοῦ ἐκδηλωθὲν πένθος.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΟΦΙΑΝΟΣ

Ἐκ τῶν πρώτων μαθητῶν διατελέσας τῆς μετὰ τὴν παλιγγενεσίαν συστάσεως στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς ὁ **ΜΙΧΑΗΛ ΣΟΦΙΑΝΟΣ** ἐξῆλθε ταύτης ἐν ἔτει 1831 ὡς ἀνθοπολογαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Πιστὸς εἰς τὸ καθῆκον, αὐστηρὸς περὶ τὴν πειθαρχίαν, ἣν εἶχεν ὡς τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς στρατιωτικῆς διαπλάσεως τῆς νέας Ἑλλάδος, προήγατο ἐκτιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος, τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀκραν αὐτοῦ νοημοσύνην καὶ εὐρυμάθειαν. Ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη ὑπηρετήσεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἀδιαλείπτως μεριμνῶν καὶ ἐργαζόμενος διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Ἀξιωματικὸς εὐμαθὲς καὶ εὐφυὲς ἐχρημάτισεν ἐπὶ μακρὸν διάστημα χρόνου καθηγητὴς τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν καὶ τῆς ὀχυρωτικῆς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, εἶνα δὲ ὁ πρῶτος συγγραφέας ὁλόκληρον σειρὰν τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόμενων μαθηματικῶν. Διὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ νοημοσύνης, τῆς ἀγχινοίας καὶ τῆς φιλεργίας ἀνεπλήρωσε τὴν ἑλπίδα εὐρυτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐθεωρεῖτο δὲ δικαίως ὡς ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν λόγων μαθησεως, πείρας καὶ συνέσεως. Οἱ πλείστοι τῶν ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὅπλοις ὑπηρετούντων σήμερον ἀξιωματικῶν ὑπῆρξαν μαθηταὶ αὐτοῦ, πάντες δὲ ἐσέβοντο αὐτὸν ὡς ἀληθὴ πατέρα καὶ διδάσκαλον. Καταπονηθεὶς τέλος ἐκ τοσοῦτου μακροῦ καὶ πολυασχόλου στρατιωτικοῦ βίου ἀπεσύρθη πρὸ τινων ἐτῶν μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστράτηγου καὶ ἰδιοτελῶν ἔκτοτε κατέλυσε τὴν ζωὴν καταπονηθεὶς ἐκ μακρᾶς νόσου. Τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ, γενομένην δημοσίᾳ δαπάνῃ, παρεκολούθησαν πάντες οἱ συνάδελφοι καὶ συστρατιῶται αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ του ἐν εἰλικρινεῖ πένθει ἐπὶ τῇ στερήσει ἀνδρὸς τὰ μάλα μοχθήσαντο ὑπὲρ τῆς μαρωσέως τοῦ στρατοῦ καὶ τῇ ἀπωλείᾳ συμβούλου πολυτίμου καὶ σεβαστοῦ.

